◆ KUŞATMA DURUMU ◆ MAHMUD DERVİŞ

KUŞATMA DURUMU

Mahmud Derviş

Türkçesi: Metin Fındıkçı

artshop

artshop

MAHMUD DERVİŞ

•

KUŞATMA DURUMU

ARTSHOP ŞİİR

MAHMUD DERVİŞ
●
KUŞATMA DURUMU

Arapça'dan çeviren
METİN FINDIKÇI

YAYIN YÖNETMENİ
VEDAT AKDAMAR

KAPAK DÜZENİ
ECE SONAT KAYA

Birinci basım
Artshop, 2009

Baskı
Arıkoğlu Mabaacılık
Topkapı-İstanbul

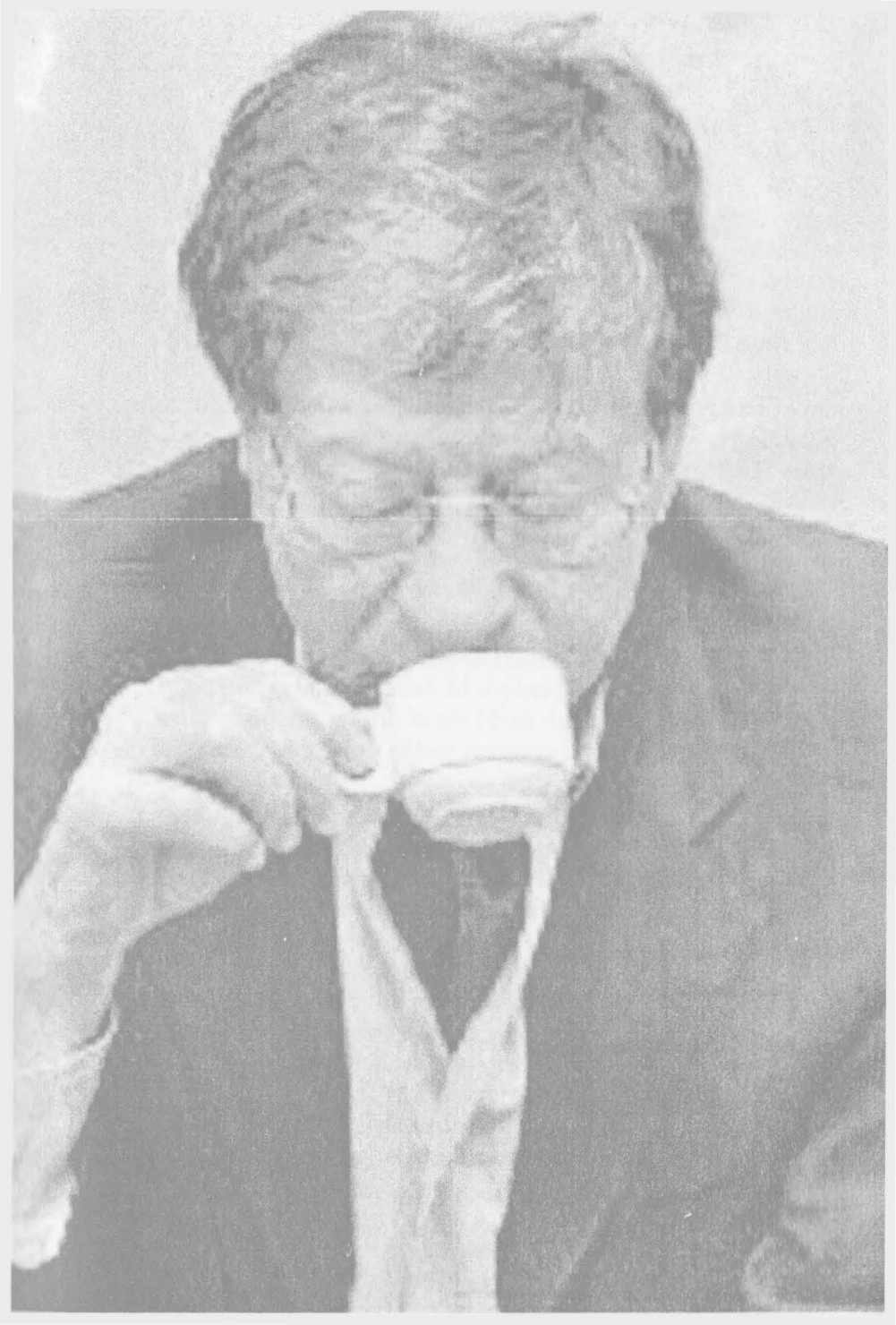
© artshop yayıncılık

MAHMUD DERVİŞ

●

KUŞATMA DURUMU

Arapça'dan çeviren
METİN FINDIKÇI



Önsöz

Derviş'in köyü bombalanıp göçe zorlandığında, yani toprakları ellerinden alınıp ve yerinden yurdundan edildiğinde henüz yedi yaşındaydı. Daha çocuk yaştayken, savaşın ve göçün çirkin yüzünü iliklerinde duyumsamıştı. Sabra ve Şetilla katliamları benliğine kazınmıştı. Onun için haykırarak "Beyrut Kasidesi"ni* yazmıştı.

Yirmisinden sonra Yasar Arafat'ı (Ebu Ammar) tanıdıktan sonra el Fetih örgütüne katıldı ve 1990'lı yıllara dek Filistin toprakları için omuz omuza mücadele verdiler. Belki eline silah alıp savaşmadı ama, kalemi her daim silah oldu. Şiirleri marş oldu ve hep bir ağızdan söylendi. Belki de sırf bu yüzden, "Şairi olmayan bir ulus savaşta kazanmış olsa da, tarihte her zaman kaybetmeye mahkumdur." demişti.

Duvarlar yıkılıp Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra, Mahmud Derviş aktif olarak bulunmadığı siyasetten iyiden iyiye geri çekildi. Şiirindeki söylemi değişti, slogancı ve vurgulu dizelerin yerini; ben'e biraz daha dönük ve duru-durgun imgelerle örülü şiirler yazmaya başladı. Tıpkı bu kitapta olduğu gibi.

Filistin davası için birlikte çıktıkları bir çok arkadaşı, dostu bu dava uğruna ya öldü yada topraklarını terk etti. Yasar Arafat ile toplandıkları çatının temeli 1990 lı yıllarda başlayan çürüme 2002 yılında iyiden iyiye kendini gösterdi. Uğruna bedenlerini siper ettikleri ve sonra Filistin Kurtuluşu Örgütü (FKÖ) çatısı altında toplanan el Fetih örgütü yok olmasa bile. Kurdukları birlik ve beraberlik ABD Emperyalizmin arka çıktığı bir yandan(dışarıdan) İsrail, diğer yandan (içerden) Hamas İslami örgütün oyunları sonuçunda, zayıf düşmüştü ve git gide parçalanıyordu. Savundukları düşüncelerin temeline Emperyalizm sayesinde, İslami kesim güç kazandı. Artık o uğruna öldükleri Filistin'in bağımsızlığı için yapılacak devrim ve verilen mücadele başka bir maske

takınmıştı. Mahmud Derviş ve bir çok arkadaşı Filistin davası için umutları tükenmiş, Arafat'ı ve el Fetih örgütünü artık dışarıdan destekliyordu. Arafat'ın savunduğu siyasi görüşe en son darbeyi 2002 yılında Ramallah'taki Başkanlık makamını kuşatılınca vuruldu. Böylece dünya tarihinde belki de ilk defa dünyanın gözü önünde bir Başkanlık makamı kuşatılarak ağır ve hafif silahlarla delik deşik edildi. Arafat ve adamları orada hapsedildi. Arafat kendi makamında kuşatılmış durumdayken, dünyanın süper güçlerinin başkanlarıyla sürdürdüğü "Barış" görüşmeleri sürerken; Ramallah ve çevre köylerde soykırım devam etti. Bugün ise sonuç ortada.

Bu kuşatma gerçekleşirken, Mahmud Derviş iki yıl önce geçirdiği ağır ameliyattan dolayı bozulan sağlık durumu yavaş yavaş düzeliyordu.

Bu kitap, o akıl almaz "Kuşatma" ile eş zamanda tek ve uzun bir şiir halinde yazıldı. Bu uzun şiirde, İsrailliilerin yaptığı katliamlar, dünyanın görmezden geldiği, tutuklanmaları ve göz önünde yapılan işkenceleri anlatmıyor. Bu uzun şiirde: çoğuldan hafif uzak, ben ve o veya ben ve ben şeklinde mırıldanan duygularla yazıldı... Şiirin genelinde: Savaşın ne o çirkin ve vahşi yüzünü, ne de kimseye o inançlı ve diri direnişin içyüzünü anlatma gereğini duymadan; yaşanan mekânı, Arafat'la geçmişte yaşanan o güzel dostluğu, Arafat'ın o anki durumunu bir şairin derin, duru imgeleriyle ve ince duygularıyla anlatılıyor.

Derviş'in kadim dostu ve yoldaşı, Arafat bu kuşatmadan kısa bir süre sonra gözlerini hayata yumdu.

Metin Fındıkçı
İstanbul

**Beyrut Kasidesi. Çeviren: Metin fındıkçı. Alkım Yay. 2003*

Bu şiiri
Ocak 2002 yılında
Ramallah'da yazdım

Burada, süzülür terim, günbatımı önünde ve
Zamanın volkanında,
Gölgeleri kesik bahçelere yakın,
Hapishanenin bizlere yaşatmadığını yaşıyoruz,
İşçiler işlerinde çalışamadan:
Umutlarımızı büyütüyoruz öylece.

Şehir inen şafağın üstünde kurulu,
Ve bizler ateşler içinde azalan zekası olduk,
Ne zafer saatlerinde gözlerimiz büyür
Ne gecemiz gece olur direniş bölgesinde:
Oysa düşmanımız uykusuz,
Düşmanımız bizim için cehennemler yaratıyor
Karanlığın yedi kat dibinde.

*

Burada, "Eyüp"ün gördüklerinden sonra kimsenin görmediği...

Burada, "ben" yokum
Burada "Adem"in çamuru anılır her zaman

Cahiliye şiirimizden etkilenerek
Düşmanımızın öğrettiği bu kuşatma sürecek.

Gündoğumunda gökyüzü kül renginde
Gecemdeki ay portakal şeklinde. Hızla çarpan kalpler
Dökülen güller gibi gölgesinden kaçıyor

Kuşatmada, yaşam öyle bir zamanda ki
İlkleri anıp
Sonları unutturmak arasında gidip geliyor...

Hayat.
Hayat onlarla tamamlanır,
Hayat onlarla eksilir,
Yıldızlar bahçıvana konuk olmaya
Zamanı olmayacak...
Göçmen bulutların
Gidecek yeri olmayacak.
Hayat burada
Sorgulanacak:
Hayatı bir bayram olarak nasıl kutlamalıyız

Ölümün korkusuyla söylenir:
Benimle kalmadan kaybettiğim memleket,
Özgürlüğüm özgürlüğe yakındır
Ve yarın ellerimde...
Hayatıma az sonra gireceğim
Babasız özgür doğacağım,
Leylaklardan harflerle adımı anımsayacağım...

*

Burada, dumanın yükseldiği yerde, evin merdivenindeki
Zaman, o zaman değil artık,
Tanrıya yükselenlerin yapmadıklarını
Bu şiddeti unutarak, yapıyoruz:

İşkence
O: sabah yıkanan ve asılan çamaşırların ipiyle evin reisi
Asılmadan, insanların bu temizliği yeterli olacak

Burada Homéros'un yankısı hiçbir şeydir.
Hurafelere gereksinim duyduğumuzda kapılarımızı çalar
Homéros'un yankısı hiçbir şeydir...
Burada uyuyan devleti, yerinden edinmenin kadim
enkazında generalin altını oyar.

*

Bir mesafeden askerleri bedenler ve
Yokluk arasında kıyaslar
Tankın üstünden verdiği emirlerle...

Bombalanan bedenlerimizin arasında mesafeleri
Kıyaslar... silahların verdiği hazla

*

Ey kontrol noktalarında bekleyenler gelin
Soluklanın. Bizimle oturup bir arap kahvesi için
(Aynı insanoğlu olduğumuzu anlayacaksınız)
Ey evlerin eşiklerinde bekleyenler,
Sabahımızdan çıkın ve defolun,
Bizimle gömülün
Her insanoğlu gibi!

*

Bizler kendimizi teselli edecek zamanı buluruz:
Tavla oynarız, veya kendi haberlerimizi okuruz
Yaralı dünün gazetesinden,
Tutulan bölgelerin noktalarını okuruz: iki bin
Yıldır, aynada karşılıklı iki kişi gibi gülümseriz
Doğup yükseldikçe kuşatmanın burçlarında

Dün her şeyiyle bana geldi, ona dedim:
Bugün umudum yok, şimdi git
Yarına erteleyelim!

Büyücüler söyledi bana:
Onca başlangıcın sonunu biliyorum,
Dilin içindeki iş bana kalmadan

*

Bütün ölümler,
Bekleniyor,
O ilk ölümü
Nasıl gördümse
Ayda
Bütün taşların altında uyuyorken?

Bütün bu soyuma yağan şeyin içinde onu düşünüyorum:
O benim gibi neden düşünmüyor diye, orada
Kum tepelerinde akan, onca üç bin yıldır,
Geçen bu saniyelerin içinde?
Anılar beni acıtıyor
Anılar yaşandıkça.

*

Uçaklar onlarda saklı, beyaz bembeyaz uçan
Güvercinler. Özgür kanatlarıyla göğün
Yanaklarını yıkarken, hava durumuyla
Mutlu olur melekler. Yüksek daha yükseklere uçar
Güvercinler, beyaz, bembeyaz.
(iki bomba arasında kalan adam gözyaşlarını tutamayıp)
Keşke gökyüzü
Gerçek olsa, derken.

Şimşekler, parlar, ışıldar
Ona benzeyen misketlerle...
O korkunun kimin olacağını
Az sonra öğreneceğim...
Veya içten dostlarını tanıyacak
Acı şiirlerde,
Şairle esenleştiğinde...

*

(Benim bir eleştirmenim var) sözlerimi yanlış yorumlayan
Çay kaşığıyla veya kuşlara kurulan tuzakla!
Sözlerimi uykusunda kuşatan,
Söylemediğim sözlerle
Geri kalan uykusunda
Beni yazarak ve her şeyi bildiğini iddia ederek bırakan...

Servi ağaçları, askerlerin arkasında, kuru yaprakları
Gökyüzünü ısıtıyor. Demir levhaların ardında
Askerler işiyor- bekçi tankların altında-
Altından gezintisini tamamlar güzden bir günde
Kilise gibi geniş caddede
Pazar ayininden sonra...

Şehir inen şafağın üstünde kurulu,
Ayrı düşmeyeceğiz
Şehitlerle bölünen bu topraklarda,
İşte o siyasetçiler
Bize yatak diye sererler çayırı
Bozguna uğramak için!

Yarın da yaşamı seveceğiz
Yaşamı seveceğiz yarını gördükten sonra da
Onun gibi, normal hilelerle
Kül rengi veya alacakaranlıkta,
İçinde ne ahret ne de kıyamet olan.
Varolmayandan yaratılan
Mutluluk başlamadan
Kalp veya göğsün üstündeki hafiflikte!
Mutluluktan hoşnut ve güvenenleri zehirli kuyruğuyla
Sokmadan... üst üste iki defa!

*

(Benim bir katilim var:) büyük düşüncenin yüzüyle
Umut eden, gaz odasında annesini
Anımsayan, tüfeğin icadında özgürleşen
Görüşünü değiştiren: böylece kimliğini mutlu ederek!

*

(İkinci bir katilim var:) otuz günde
Cenin'i bırakmak zorunda kalan, oysa bütün olasılıklar
değişmişti:
Devrim tamamlanınca, sakın kendisini gördüğü gibi anmasın
Emzirdiği kuşatmanın zamanında,
Çocuklar muaf büyür, sabah genç uyanır
Aynı enstitüde okur kızlarla
Kadim Asya'nın tarihini
Gönül penceresinde birlikte bulunurlar
Çocuk yapana dek (Yahudi doğsalar da)
Oysa sen ne yaptın?
Çocukların Ermeni oldu
Hizmetçin piç?
Kovulan esaretinle ne yaptın
Aynı anda uçan Simurg'u nasıl zaptedeceksin?

Bu kafiye gerekli
Olmadan, ne nağmeyi zapt edebilirsin
Ne de iktisadın işkencesini
Sofrada sinekler gibi
Çoğalırsın

Karanlığın sisi, beyazı keşfeder karanlığında
Portakalı ve kadının umudunu soyarak

Yalnızız, bizler çok yalnızız kat be kat,
Gökkuşağı ziyarete gelmese de

Kim unutur, Şehrini kimse
Unutur mu, engelleyen uzakların
Acısıyla ve yağmurun mutluluğunda?

Kuşatmayı O bekledi
Fırtınanın içinde teslim olanların dolduğu yeri de O bekledi

*

Bu yaşanan acı sürecin ardında kardeşlerimiz var bizlerin
Yaşayan kardeşlerimiz, bizleri seven, ağlayarak
Bizleri bekleyen, yarın gizlerinde bunu diyecek olanlar:
"Buradaki kuşatma apaçık yapılıyor..."
Sözlerini tamamlamayacaklar: "Bizleri yalnız
Bırakmayın, bırakmayın bizleri"

Kabileler ne kırılınca dağıldı
Ne de Romalılardan kaldı, uyuşmayan beklentilerin
Hükmü ve emirleri ailenin tabağında kaldı
Ancak ben bu anlatılanları beğendim
Uçaklarla
Değiştiğinde kabile toplulukları


Uyuyan bir uyarım olmayacak
Ancak atacağım çığlık beni uyandıracak
Hapsedilen düşümden!

Ben onların son şiiriyim
Düşmanları filizlenmeden filizlenen:
Belki de kayıp bir yeryüzüyüm
İnsanlara ve
İlahlara

Burada, kırmızı siyah tarihler toplanır
Bizde, ne kutsal küçükleri hatasız
Yazılacak. Ne de katı kumda akan serap
Peygamberlerin hatasıdır, tanrıya giden
Yol daha kısa olmalıydı
Başlangıç tamamlandığında, uzaklaştırılma gerçekleştiğinde...
Ben, gölgelere fısıldayacağım: tarihin
Mekânı burasıydı toplum
Övgümüzün ağaçlarından daha fazla
Azaldıkça ... özgürce çiğnenecek!

*

Yenilgimiz: iki şehitten sekize ulaşsa bile
Her gün,
On yaralı
Yirmi ev
Elli zeytin ağacı,
Evlerin temelleri çözülür
Şiirler ve tiyatro sahnelerin adları levhalardan dökülerek
eksilir

Hendeklerin içinde mutsuzları hüzünlendiririz, herkes
Görüyor askerlerin kuşatmayla topladıklarını...
Güzel mevsimlerde bizleri hüzünlendirenleri
Anmalıyız,
Yolda her şey bir tehlikedir, tuzaktır
Hayat kendi doğallığına girene dek
Geride kalanlar gibi kişisel olmayan arzularla hüzünleneceğiz
İki iri gözün sevgisiyle
Ders almayız içimizdeki kanayan yaradan.
Yarın mekânımız düzene girdiğinde
İki geniş kalçayla duyumsayacağız yeniden

*

Tükenen kandille uzun yollar katederim
Yolda savrulan çadırları görürüm:
Güney rüzgarında asa,
Doğu sofuluğuna yabancı,
Batı barış anlaşmasını kırar yıkan ölümlerle
Kuzeyin önünde, kuzey uzak
Coğrafyada yolu olmayan
Yolun sonunda ilahların toplandığı!

Ona: korkunun havasında bekle beni, diyor
Yüksel... yüksel ben havayım, diyorum

Kadın buluta dedi: Benim giysilerim kandan sırılsıklam
Yalvarırım sevgilimin üstünü sen ört!

*

Ey sevgilim oysa yağmur olmadan
Ağaçlar
Bolluğa doymuştu... ağaçlar olsa da
Olmasa da ey sevgilim
Taşlar
Tutan ellere doymuştu... taş olsa da
Olmasa da ey sevgilim
Ay
Sevgilimin uykusunda doğmuştu... ay olsa da
(Bunları kadın dedi
oğlunun cenazesinde)

*

(Benim bir gecem var:) önemli olan akşamların olması
"Her şey senin, senin gibi"... düşleyenler ve militanlar
Bizim noksan bir ay'ımız var, ey geceyi düşleyenler
Kan gömleğinin rengini değiştirmeden ...

Kapımızda ağıtlar: " Şehidin yüzünde tanrının kerameti"
Az sonra, yeni doğacak bebekleri kutlayacağız.

*

(Benim bir ölümüm var:) hangi tanktan olacağını gelişinden
Biliyorum, ne istediğini biliyorum... döndüğünde
Alyansı eksik. Askerler özür diler kuşattıkları yerlerden,
Söyleyerek: bu düğün bitene dek
Bekleriz, düğündekiler tedirgin
Hısım akraba, konu komşu... ağlayarak!

Tanrım...tanrım! Çocuktan uzakta, çocuğu
Neden bu kadar güzel ve tatlı kıldın... beni denemek için mi?

Anne dedi:
Yürürken kanımı görmeden
Önümde erguvanları görmeden
Duvara dayalı
Ellerimi
Yas gibi duran papatyalı tabakta gözlerimi
Yarını düşünüyorum...

*

Anne dedi: Badiye'deki emir
Emri anlamıyorum. Dediler: bir süre sonra
Evlenmeli. Nağmelerden, sonra dans edip şarkılar söyledim
Hâtta sabaha karşı, herkes uykusuz gitti, leylak sepetinden
Başka kimse kalmadı etrafımda. Sordum: Gelinimiz nerede?
Dediler: Orada gökte meleklerle
Kocasının yolunu gözleyecek. Türkülerden,
Sonra dans edip şarkılar söyledim hatta
Hatta göz yaşlarımı tuttum
Ey sevgilim, ne zaman bitecek, bu bal ayı?

Bu kuşatma kuşatılanın duygusuna
Kapanır, kuşatılan gibi,
Karanlıkta
Dizi dizi insanoğlu

Ey uykusuzlar! İşkenceyle toplanırsınız
Işığımızı kim gözetleyecek tuzun içinde?
Yaramızda gülleri kim parçalayacak
İşkenceden yorgun ey uykusuzlar?

*

Burada durdular. Burada oturdular. Artık buradalar.
Burada yaşlandılar. Oysa bizim bir hedefimiz vardı:
Varolmak!
Sonra bizlerin her şeye verilmiş sözümüz vardı:
Bu memleketin fotoğrafındaki insanlara
(Ey halkım hatırlanmak için güzel bir
Fotoğraf bırak hayatın basit kırmızısına)
Yeni marşların sözleri için verilmiş sözümüz
(Hatırlanmak için iki çift kumruyla güzel bir şarkı bırak)
Kadınların gerekliliğine verilmiş sözümüz
(Hatırlanmak için güvenle donanmış başkanın güzelliğine bırak)
Özelliğe, yıllara ve ölümlerin nedenine verilmiş sözümüz
Her şeye verilmiş sözümüz vardı. Yalnız ilk hedefimiz:
Varolmak...
Hedef yaşlandıkça bireyler daha da genişleyecek!

*

Derinden, derinden
Geniş zaman fiiline ulaşacak
Çalışan edatlar,
Bu hedefin görüş mesafesinde...

Hapishane yolunda bana dedi:
Onlarda özgür olmayı bilirim
Vatanı övmeyi de
Vatanı heceler gibi
Çıkar gibi kendi işimden.

Şehir inen şafağın üstünde kurulu,
Atı şahlandırır
Ve yükselirim
Yavaş yavaş
Düşümle yarışarak,
Otururum-oysa göğe ulaşmadan-
Yükselen kayalıkların üstüne

Özgürlüğümü nasıl taşıyayım, özgürlüğüm beni nasıl
taşısın? Nikahtan
Sonra nerede duracağız, sabah ona ne diyeceğim:
yarımda bir onur
Gibi uyuduğunu mu? Gökyüzünde yeryüzünü düşlediğini mi?
Sen senin gibi korktuğunu mu. Uykusundan sağlam
kalktığını mı
Benimle sütlü kahve veya çay içmesini mi?
Öncesinde sıkılmış portakal suyunu mu?
(Özgürlüğümü özgürlük olarak nasıl yaratayım?)
Ey yabancı!
Yabancın değilim. Bu yatak yatağın. Dünyam
Hayatınla vardır, özgürlük, son bulmayacak, çiçek soluğunla
Çiçekten bedenimi silkele. Özgürlüğüm! Kendine geri
Çevir, bu anlamların ardında bile beni ki
Tek bedende iki kişi uyanalım!
Nasıl taşıyayım, beni nasıl taşısın, nasıl başkan uyanayım
Ben bir kulken. Özgürlüğümü özgürlük olarak nasıl
yaratayım
Onca ayrılık varken?

*

Sona boşalacak azıcık bir mavilik
Bu zamanın zulmünü hafiflemesine
Bu mekânın alevini temizlemeye
Yetecek!

Bu kuşatma, kurşunkalemle yaptığınız
Ağaçlarımıza uzanacak
Davet eden ellerle, ve kehanetlerle

Bu kuşatma yayılacak, benim kuşatmam mecazidir,
Benliğime bile bu gereksizliğin umudunu öğreteceğim:
Benliğimden önce- zambaklar ağlayacak
Benliğimden sonra- zambaklar ağlayacak
Zamanın savsözünde büyüyecek mekânın gözleri

Bu ruhun üstüne atılan adımlar
İki ipeğin önünde ilerleyecek
Yanımda, elleri ellerimde, böyle iki dost
İkimizin önünde ikiye bölünmüş bayatlamış bir ekmek
Kadim bir şarap bardağı
Onlarla birlikte yolu ikiye böleceğiz
Sonra günlerimiz iki ayrı yoldan gidecek:
Ben doğamın arkasından. O bir şeyleri
Anımsayıp çömelerek oturacak
Yüksek bir kayanın üstüne

(Şairim var benim:) Senin uzağında yiten
İlahi bir geyikte görünen
"Ben" uzaklaşan bir konudaydım
ve "Konu" benliğimi
Uzaklarda tetikte tutan

*

(Şiirim var benim:) Kuşatılmanla kuşatılmış

(Nesrim var benim:) Fıkhın sözlüğünden
Rehin çekilen ve rehinliğiyle
Zamir düşen. Tozun derisini yüzerek.

(Şiirim ve nesrim var benim:) Onlarla uçarım
Baykuşun kanatları gibi kutsal baharı taşıyan.

Aşka yirmi dize yazdım
Bir bulutum oldu
Bu kuşatmada
Yirmi defa gidip geri gelen!

*

Büyüyle yenilenir zaman:
Telefonum çalmıyor
Kapımın zili de çalmıyor
Yakınlarım nasıl emin olabiliyorlar
Burada olduğuma?

Şarkılarla yenilenir zaman:
Bakışlarında, bakışlarını dağıtmadan
Dağıtmadan okurken Dostoyevski'yi
"Ümmü Gülsüm'ü" veya "Maria Klas'ı" ve bir başkasını
Dinlemeden. Bakışlarında yürür
Kol saatinin akrebi bizlerle esirken, mekânı olmayan
Bir zamanım var.
Bakışlarında bakışların olmadan, uzaklaştırılmayı bekledim

Ona diyor: Hangi çiçeği seversin?
Diyor: Siyah... Karanfili severim
Ona: Siyah karanfilim olsa
Benimle nereye kadar geleceksin?
Diyor: İçimde solgun bir ışık oluşana dek
Diyorum: Sonra... sonra... daha sonra.

(Benim bir sevgilim var:) Ey sevgilim, ey kayıp güvercinim!
Sonsuz mavidendir kayıpları ısıtan davetim.
Mutfağıma çık bizimle akşam yemeğinde bulun.
Sonra temizlen, şarabı sen doldurursun,
İstemeden hatırlatırsın bizi anımsatan şarkıları
Tarafsız mekânda geniş paltolar giyinmiş: deliliğimizle
Seninle azalan deli kişiliğini... onaylarsın!
Seninle azalan çeşitli tedavisiz hastalığı... onaylandığın gibi!
Sana gözlerini dikerken başındaki poşuyu yırtarsın.
Ancak şimdi seninle
Binlerce güzellik yakınında sarımsak soyuyorum, akşam yemeğinden sonra
Eski olanı kopardığında bana anımsatırsın,
Oradaki cesaretine yarın nasıl tanık olacağız
Burada şehitler varken

Bu kuşatmanın devamında gün doğacak
Bu sevginin kırıntıları geçecek
Yaldızlı ipek bir gömlekle, kül rengi bir pantolon
Mart ayındaki kaysı gibi değerli
Dudakların: bu bütün gün bizimdir
Hepsi bizimdir ey sevgilim, sakın geç kalma
Kollarıma garipten çizgiler çizmesin gece...
Umudun beklenişinde bir elma sunar
O sevgilimin bakışlarında
Belki, belki de kavuşacağız.

*

"Ben veya O"
Böylece savaş başlar. Ancak O
Karşılaşmanın dışında tükenir:
"Ben veya O"

"Ben, O, hatta sonsuzluk"
Böylece aşk başlar. Ancak O
Kendisinde tükenir
Dışarıdaki vedada tükenir:
"Ben veya O"

*

Seni ne seviyorum, ne lanetliyorum
Akıllıca araştırdığında dedi: kalbim doludur
Seninle olamaz. Kalbim ada çayının kokusuyla coşuyor,
Kalbim uzakta, geçmişten, dolu,
Kalbimi denemeye zaman kalmadı. Evet,
Seni sevmiyorum. Sen kimsin neden seveyim?
Ancak ben bu aklımı lanetlerim de seni lanetlemem.
Böylece akıllıca araştırıp diyorum: iltifatlarım
Seni bağlamaz. İltifatlarım benim o özel gece içindir...
Özgür yastıkların arasında hareket eden o geceme
Vezin ve kafiyedir!

Süslü sözlere uzanacak bu kuşatma
Onurlu "Olympos" un yaşı uzar

Çocuk doğacak, burada şimdi,
Ölümün caddesinde... saat birde

Kâğıttan uçaklarla oynayacak çocuk
Dört renkten yapılmış
(Kırmızı, siyah, beyaz, yeşil)
Sonra kuyruklu yıldıza girecek

İki ayrı uzaklıkta oturduk / şehirlerimiz kuşlar gibi
Heykellerin kucağına yuvasını yapar,
Veya bacalara,
Veya çadırların direklerine
Emirin yolunda giden avcılarla...

*

(Benim bir bekçim var:) Beklemeyi öğreteceğim
Eceli ölüm kapısında
Ağır, ağır
Zehrini benden çekecek
Benden çekecek gölgesini
Gecesine özgür girecek
Gölgem olmadan!

(Benim ikinci bir bekçim var:) Beklemeyi öğreteceğim
Kahvehanenin kapısına
Kalp atışlarını daha geç duyacak, daha çabuk benden
Benim gibi titremeyi öğrenecek
Ağırlaşarak,
İllet edecek benim gibi göç edenin tenini sarartarak
Asya'yı, Endülüs'ü, İran'ı, dolaşacak
Yasemini acıtarak, göç edecek

*

(Benim üçüncü bir bekçim var:) Beklemeyi öğreteceğim
Taştan bir iskemlenin üstüne, adlarımızı
Değiştirene dek. Gümüşten bir güvercini
Aramızda görene dek:
Senin annen var
Benim babam
Ortak yağmurumuz var
Ortak ayımız
Olmayan kasırda soframız

*

Yeşilliğin gölgesi boyumca uzanır,
Bilinen isteğime uyur kurt
Benim gibi düşlerle,
Melek gibi
Burada yaşar
Orada değil...

*

Dizeler dağılır sevgini düzelterek
Belki de taze sirke içerek
Belki de korkunun dışında kalan ve
Açılan gemi kanatlarına sığınarak,
Bulunduğum yere uygun düşümü gerçekleştirdiğimde...
Ancak sana olan sevgimi değiştirmeden.
Her şeyi düştüğü yerde bulduğumda toplamadan
Küreklerle düzeltirim,
Gerçek bir metinle aktım, beyaz
Duygularla, bu düzlüğün dışına...

*

(Benim parlayan bir gümüşüm var:) Sandığın gibi olmayan
Şimdi gizlenmesine gerek duyduğumuz, gizli, gizli
Ne Golf oynarım,
Ne teknolojiden anlarım
Ne de uçakların kaydında bulunurum!
Hayatını hayat yapacak şeyi hayatımdan aldın
Oysa sen bir başkasıydın, benden başkasıydın
Ancak iki dosttuk birbirimizin gizli ihtiyaçlarını bilen...
Ama gizliliğimiz, Yahudi gibi miydi
"Tüfek tüccarı" kalp ve ekmek
Bizi yutan gözler miydi?

*

Kuşatmada, zaman mekân olur
Sonsuzlukta taşlanır
Kuşatmada, mekân zaman olur
Vaat edilenin ardına gider

*

O kokudur mekân
O toprakları andığım yerde
Kanın kokusunu koklarım
Benliğim uzakta olsun isterim

*

Bu topraklar memleketimdir, yüce
Veya kutsal, zina
Sıfatımdaki fıkhımdan çoğunu anımsamıyorum
Rahminde uyanınca,
Gök renginden rahminde,
Bu coğrafyanın!

*

Şehitler beni kuşatır her yaşadığım yeni bir günde
Bana: neredeydin diye sorar?
Bütün sözcüklerle kuşanmış sözlükler sayarım onlara
Armağan ederim,
Yankının iniltisi iki uyuyanda azalan!

*

Şehitler bana açıklar: sürecin ardını araştırmadan
Yaşlıların özürleriyle, şimdi de yaşamayı seviyorum
Bu yeryüzünde, incir ve çam ağaçları arasında, ancak
Ben sebil bir su gibi onlara akmadım,
Sahip olmadığım sonu araştırırım:
Leylakların bedenindeki kanda

Şehitler bana öğretir: bu yüzümün özgürlüğün dışında
olmadığını

Şehitler bana bilmece sordurur: türkülerini onaylamadan
Babamı onaylıyorum beni beklediği zaman fotoğrafıma
ağlayarak bakan:
Gezginliğimizi nasıl yönlendirecek, ey insanoğlu,
Kılavuzum oldun?
Benden önce
Benden önce!

*

Şehitler beni kuşatır: barındığım yeri değiştirmeden
Kökenim yoksul,
Odaları iç içe eğirerek kayboldum
Parmaklarımın üstünde ayı
Acımı azaltmak için hallaçlarım pamuk gibi

Şehitler beni kuşatır: cenazelerinde yürümeden
Oysa hepsi de beni tanıyordu. Bu yüzden
Ben cenazeme kimsenin gelmesini istemiyorum.

Bu kuşatma tatlıya bağlanacak
İkna ederlerse
O ihtiyarın umudu yok olmadı,
Ancak gemi limanda açılmaya hazır!

Birlikte kalkmalıyız: iki duygu
Ve sağlıklı bir yürekle,
Hastalığım kökleşmeden:
Umudunla hastalanmadan

*

Dışarıda yürüyorum geriye kalan şafak artığı içinde
İçeriye düşen adımlarda duyuyorum kalan gece artığını

Oysa hastalığın sevgiyle tedavi edilmeli
Büyüyle ve otlarla
Şarkılar bestelenerek... şarkılar

Kuşatma etrafımı sarar bana şarkılar söyleyerek...
Mekanın kalan altıda birinde

*

(Benim bir okuyucum var:) şiirle hata yapmayan;
Kızım kayıp,
Ne ondan bir söz
Ne bir düşünce
Ancak kimliğin duygusu.

Küçük bir köpek yavrusunu yazdım olmayanı ısıran
Bütün kanların yarasını yazdım.

Dostlarım her daim bana konuk olanları
Sayarlar, meşe ağaçların gölgesinde uzanmış mezarlarla
vedalaşırım
Zamanın rahmine tanık olan
Cenazelerden her daim uzak dururum:
Kim... kim öldü?

Şehit bir kız çocuğu, şehit bir kız çocuğu, şehit
Kız kardeşi şehit, kız kardeşi şehit son gibi
Annesi şehit, soyu sopu şehit
Yıllanmış komşusu şehit (vs...vs...)
İnsanları etkileyecek bir şey anlatılmıyor,
Her şey barbarların zamanında tükeniyor,
Meçhul giden adlar gitgide çoğalıyor, yalan
Büyüyor... gerçek gibi... nedenler
(vs...vs...)

Yavaş, yavaş, askerlerin istediği gibi
Bu saatlerde şarkılar duyacağım
İlahiler duyacağım, karanlıktaki
Koku gibi içinde kanları akan... kusuyorum

Yavaş, yavaş bu haberler öğretir:
Bomba eken uçakların silahlarını mı?
Onlara dedik: yavaş, yavaş deneme tahtası gibi,
Her şey aktığında benliğin barışına!
İstediğimiz sevgiden ayrı düşeceğiz
Şiirin sorularıyla.
Yanıtlarda: kişiliklerle birlikte barışı öğretmeyin
Kalemizin kapılarını açın
Engeller ve istilalar kalktığında?
Dedik: Neden?... Sonra ne olacak?

*

Kahve fincanları. Kuşlar. Yeşil ağaçlar
Mavi gölgeler. Kovulmuş gibi
Son sığınağımızı aşan güneş...
Bulutların içindeki son suyun
Bize gökte şekli kalan,
Son istekler anılarda kalan
Övgüyle güçle bu gündoğumu adıma sarkan,
Ben sonsuzluğa bir konuk olmadan.

*

Şehrin üstüne inen şafakta
Az sonra
Şiirin dilinde yıldızlar uyuyacak.
Az sonra
Bu uzun yola veda edeceğiz
Soracağız: Nereden başlayacağımızı?
Az sonra
Fotoğrafına aşık olduğumuz
Güzel dağı ezberleteceğiz nergise: Dönmeden
Şiirin gerekleri, beklemeden
Geçeceğimiz yolu.

*

Selam olsun beni kim uyandırıp gözümü açtıysa
Aydınlığın sarhoşluğunda, ışık kelebeği gibi,
Gecenin bu tünelinde!

Bardağını benimle paylaşana selam olsun
Oturan iki kişide dağılan bu koyu gecede:
Yaşlılığına selam olsun!

Benliğinde yolcu olan söze selam olsun
İkinci bir defa aynı yola yolcu olana...

Bir dalı paylaşan iki garip güvercine selam olsun
Sona, esen rüzgâra...

Bütün sınırlarda, yufka yürekli düşmana selam olsun
Karanlık kaldırımda giydirmeyene

İki yıkanmış sevgilinin fısıltısına selam olsun
Ay ışığı altında...

*

O kimse güçlü bir özürle selam olsun
Benden daha zayıf ve silahlı, süreçten daha güçlü olana

Devenin önünde kırılan kılıçlara selam olsun
Doğallığına, nemin çürüttüğü demire...

Hafif, ince binlerce güne selam olsun
Adımlara, kimseye zarar vermeyene

Mekânlarına geri dönen yalnızlara selam olsun
Veya büyük sonsuzluğun uzaklarına gidenlere...

Gerçek, apaçık, o bilinene selam olsun
Katlin tufanıyla ne yaptın?

Bahçelerden çıkan o çiftçiye selam olsun:
Az sonra ne ekeceğiz?

*

Coşturan ve peşinden gidilen Ona selam olsun
Korkan kadında batan ve tilki katlinde bizi onurlandırana

Bizi yükseklerde tutan O ilaha selam olsun
Vahşetlerle, gitarın kalbinden akana...

*

Benli kadının kalbindeki delikte ölen ağıta selam olsun
Ne bombaya ne mermiye

Burada yaşamı yaşamla zenginleştirene selam olsun,
Buğday saçakları üstünde.

1941- Celile ketinin, küçük bir köyünde Nasar'a bağlı El Barva' da doğdu.

1948-Henüz yedi yaşındayken, Siyonistler, doğduğu köyü yerle bir edince, Ailesiyle birlikte savaştan kaçarak Beyrut'a gelirler.

1960-On iki yılda, ilk ve orta öğrenimi sırasında, Yahudilerin birçok şiddetini bizzat yaşayarak maruz kalır.

1961,67-El İttihad gazetesi ve El Cedid adlı dergide yönetmenlik yaparken üç defa tutuklanır.

1971-Libnan'a yerleşir, Zeytin Yaprakları ve Filistinli bir Aşık kitapları yayımlanır.

1972-Son Gece

1974-Sevgilim Uykudan Uyanıyor

1975-Celile'de Ölüyor Kuşlar- Vatandaki şey (Düz yazı)

1976-Seni Severim veya Sevmem

1976-7 Rakamının Etrafında, Onun Sureti Aşk İntiharıdır.

1977-Düğünler- (Dilimize-Mavi Bir Gün- adıyla çevrildi. Dünya yay.) Savaşa Veda, Barışa veda, (Düz yazı)

1980-Sabra-Şetilla katliamını anlatan, Beyrut Kasidesi (Gölgeyi Yüksekten Övmek) Dilimize çevrildi. Alkım yay.

1981-Hisar'a Denizin Övgüsü-

1983-O şarkılar, O şarkılar.

1984-Lenin Ödülünü alır

1986-Azalan Gül.

1987-Unutulanı Anmak-Roman Dilimize çevrildi. Avesta yay.

1988-Nergis Akşamları Boşluğun Işıltısı

1990-İstemediğimi Görüyorum. Semih El Kasıma Mektuplar

1991-Ağlayan Sözde Ağlayanlar (Anlatı)

1998-Atı Neden Yalnız Bıraktın

1999-Gurbet Yatağı

2000-Ağır bir kalp ameliyatı geçirir.

2000-Duvara Ait

2002-Kuşatma Durumu

2004-Türkiye'ye Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı tarafından davet edilen Derviş, Nazım Hikmet Şiir ödülünü alır

2004-Yıllar Yaptıklarından özür dilemesin

2005-Badem Çiçekleri Gibi Uzaklaşırım

2008-Mahmud Derviş öldü.

Metin Fındıkçı:

1.12.1961 yılında Mardin doğumlu.

Şiirleri ve çevirileri; Yazılı Günler, Yarın, Cumhuriyet Kitap, Yeni Biçem, Adam Sanat, Uç, Rüzgâr, Şiir-lik ve Kitaplık gibi bir çok dergide yayımlandı.

Şiir kitapları:

"Harabeler" 1992 (Yazılı Günler)

"Ve Kalbim Sular Altında" 1996 (Yazılı Günler)

"Karanfil Mesafesi" 2001(Avesta)

"Unutulan" 2004 (Yom Yayınları)

"Çölden Hırka" 2006 (ŞİİRden)

"Katran" 2008 ARTSHOP

Bugüne kadar yayımlanan çeviri kitapları:

Adonis: Doğu ve Batı -Seçme Şiirler-Dünya yay.

Güllerin Aydınlığında –Seçme Şiirler-Adam yay.

Ayna ve Düş –Seçme Şiirler- Avasta yay.

Aşk Şiirleri-Seçme Şiirler- Kırmızı yay

Mahmud Derviş: Beyrut Kasidesi -Alkım yay.

Mavi Bir Gün -Dünya yay

Unutulanı Anmak. Anlatı- Avesta yay.

Nizar Kabbani: Hüzünlü Irmak –İyi Şeyler.

Nazik El Melaike: Rüyadan Çağrılmak -İyi Şeyler.

Ğade Saman: Beyrut'ta Deniz Yok- Hikaye-Avesta yay.

Hannan Avvad: Filistin Senin İçin- Evrensel yay.

Çağdaş Arap Şiir Antolojisi Toroslu Yay.

Ayşe Basri: Şairin Kandili -Şiirden yay..

Adonis: Aşk Şiirleri. Kırmızı yay.

FATİHA MÜRŞİT: GECENİN ŞARKILARI-ARTSHOP

FETVA TUKAN: KAPALI KAPININ ÖNÜNDE-ARTSHOP

Bu kitap, o akıl almaz "Kuşatma" ile eş zamanda tek ve uzun bir şiir halinde yazıldı. Bu uzun şiirde, İsraillilerin yaptığı katliamlar, dünyanın görmezden geldiği, tutuklanmaları ve göz önünde yapılan işkenceleri anlatmıyor. Bu uzun şiirde: çoğuldan hafif uzak, ben ve o veya ben ve ben şeklinde mırıldanan duygularla yazıldı...

"Ey kontrol noktalarında bekleyenler gelin
Soluklanın. Bizimle oturup bir arap kahvesi için
(Aynı insanoğlu olduğumuzu anlayacaksınız)
Ey evlerin eşiklerinde bekleyenler,
Sabahımızdan çıkın ve gidin,
Bizimle gömülün
Her insanoğlu gibi!"

Metin Fındıkçı

artshop
9 789894 893769
KDV Dahil 6,9 TL